

prima instanță: I. Sandu
(Judecătoria Căușeni)

dosarul nr. 2ra-1850/17

instanța de apel: M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Instituția Publică
„Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Balaban Iacob
împotriva Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru”, Coadă Anatolie, Scobilă Mihai
cu privire la recunoașterea valabilității actului juridic, recunoașterea dreptului de
proprietate și obligarea înmatriculării mijlocului de transport,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru” și menținută
hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 07 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2016 Balaban Iacob a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat „CRIS „Registru”, Coadă Anatolie și Scobilă Mihai,
solicitînd constatarea valabilității contractului de vânzare-cumpărare din
18.10.2012 a autoturismului VAZ -2121, n/î XXXXX, anul fabricării 1997, încheiat
între Balaban Iacob și Scobilă Mihai în calitate de vânzător, în formă scrisă simplă.

În motivarea acțiunii menționează reclamantul că urma unor negocieri între
el și pîrît (reprezentat de Coadă Anatolie) părțile contractante au convenit vânzarea-
cumpărarea automobilului la prețul de 700 euro, iar vânzătorul i-a transmis
automobilul, actele automobilului și procura autenticată notarial nr. 5894 din
16.10.2012, prin care pîrîtul l-a împuternicit pe Coadă Anatolie să realizeze acte de
dispoziție asupra automobilului, inclusiv de vânzare-cumpărare. Tranzacția a fost
realizată prin întocmirea unui înscris simplu - recipisa din 18.10.2012, care
confirmă transmiterea automobilului în proprietatea lui Balaban Iacob, a actelor
automobilului și primirea de către Coadă Anatolie a prețului automobilului - 700
euro. Totodată, Coadă Anatolie s-a obligat, în termen de o lună (până la
18.11.2012), să se prezinte cu cumpărătorul Balaban Iacob în fața ÎS „Registru”
pentru legalizarea contractului de vânzare-cumpărare și asigurarea înregistrării
dreptului de proprietate după Balaban Iacob asupra automobilului. Coadă Anatolie

s-a eschivat de la executarea obligațiilor asumate, iar somațiile adresate acestuia au fost lăsate fără niciun răspuns.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 07 noiembrie 2016 acțiunea a fost admisă. A fost recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare a autoturismului VAZ -2121 cu nr./î XXXXX, anul fabricării 1997, încheiat la 18 octombrie 2012 în formă scris simplă între Balaban Iacob, în calitate de cumpărător și Scobilă Mihai, în calitate de vânzător, prin reprezentantul său Coadă Anatolie. S-a recunoscut după Balaban Iacob dreptul de proprietate asupra autoturismului VAZ-2121 cu nr./î XXXXX, anul fabricării 1997, cu mențiunea că hotărârea irevocabilă servește temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a lui Balaban Iacob asupra autoturismului dat în Registrul de Stat al Transporturilor.

ÎS „CRIS „Registru” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2017 a fost respins apelul declarat de ÎS „CRIS „Registru” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 07 august 2017 ÎP „Agenția Servicii Publice” (succesorul de drepturi și obligații al Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea ei și restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că potrivit informației din Registrul de Stat al Transportului RM, automobilul de model VAZ -2121, a/f 1983, caroserie nr. XXXXX la 11.08.2004 a fost reînmatriculat după cet. Scobila Mihai.

Susține IP „Agenția Servicii Publice” că în calitate de recurent, nu dispune de informația referitor la adresarea intimatului Balaban Iacob cu solicitarea către DIÎMT sau subdiviziunile acestuia de a înmatricula automobilul de model VAZ-2121 cu nr./î XXXXX pe numele său sau altei persoane.

Menționează că la materialele dosarului sunt prezente doar recipisa din 18.10.2012 și procura din data de 17.10.2012 cu împuternicirea reclamantului Balaban Iacob de către Scobilă Mihai.

Nu este clar și unde se află automobilul de model VAZ -2121 la care se referă intimatul Balaban Iacob.

De asemenea, la materialele dosarului nu este nici copia buletinului de identitate a intimatului Coadă Anatolie împuternicit prin procură, care semnează recipisa pentru identificarea semnăturii aplicate în acesta recipisă. Pe parcursul examinării dosarului, atât în ședința de fond cât și apel, nu a fost prezenți intimații Coadă Anatolie și Scobilă Mihai pentru confirmare sau infirmarea celor declarate de intimatul Balaban Iacob, chiar și dacă acestea erau înștiințați legal despre locul și data examinării dosarului dat.

La fel, menționează că somația anexată la materialele dosarului de către intimatul Balaban Iacob nu are o adresare clară referitor la persoană, în cazul dat Coadă Anatolie, doar se indică cuvântul „DVS”. Nu se indică nici data când a fost întocmită. Iar, pe avizul de recepție se vede clar că semnătura celui ce a recepționat somația adresată -Coadă Anatolie, nu coincide cu semnătura indicate în recipisă,

prin ceea ce se prezumă ca aceasta a fost transmisă unei alte persoane neidentificate fără a ajunge la persoana menționată.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru